

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning	<i>Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen</i> 2001/413/RIF: ★ Rådets rambeslut av den 28 maj 2001 om bekämpning av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter 1
	<hr/>
	I <i>Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk</i>
	★ Rådets förordning (EG) nr 1078/2001 av den 31 maj 2001 om ändring av förordning (EG) nr 2160/96 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung i bland annat Thailand 5
	Kommissionens förordning (EG) nr 1079/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 9
	★ Kommissionens förordning (EG) nr 1080/2001 av den 1 juni 2001 om öppnande och förvaltning av en tullkvot för fryst nötkött som omfattas av KN-nummer 0202 och produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 (1 juli 2001–30 juni 2002) 11
	★ Kommissionens förordning (EG) nr 1081/2001 av den 1 juni 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1476/95, (EEG) nr 1963/79 och (EG) nr 2768/98 och om upphävande av förordning (EEG) nr 205/73 om meddelanden mellan medlemsstaterna och kommissionen om oljor och fetter 17
	★ Kommissionens förordning (EG) nr 1082/2001 av den 1 juni 2001 om ändring av förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttsektorn och om rättelse av kommissionens förordning (EG) nr 590/2001 om undantag från och ändring av förordning (EG) nr 562/2000 19
	Kommissionens förordning (EG) nr 1083/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000 21
	Kommissionens förordning (EG) nr 1084/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000 22

Innehåll (Fortsättning)	
Kommissionens förordning (EG) nr 1085/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000	23
Kommissionens förordning (EG) nr 1086/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000	24
Kommissionens förordning (EG) nr 1087/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2285/2000	25
Kommissionens förordning (EG) nr 1088/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av högsta uppköpspris för nötkött för det fjärde delanbudsförfarandet enligt förordning (EG) nr 690/2001	26
Kommissionens förordning (EG) nr 1089/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av exportbidrag för nötkött	27
Kommissionens förordning (EG) nr 1090/2001 av den 1 juni 2001 om fastställande av högsta uppköpspris och de kvantiteter nötkött som köps upp för intervention för det 268:e delanbudsförfarandet inom ramen för de allmänna interventionsåtgärderna enligt förordning (EEG) nr 1627/89	33
★ Rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land	34

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2001/414/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 maj 2001 om den inventering av produktionskapaciteten för vin som lagts fram av Tyskland i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1493/1999 [delgivet med nr K(2001) 1432]** 37

2001/415/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 1 juni 2001 om ändring för andra gången av beslut 2001/356/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 1556]** 38

2001/416/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 1 juni 2001 om ändring för fjärde gången av beslut 2001/327/EG om restriktioner när det gäller förflyttning av djurarter som är mottagliga för mul- och klövsjuka ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 1557]** 40

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT

av den 28 maj 2001

om bekämpning av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter

(2001/413/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens initiativ ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Bedrägerier och förfalskningar som rör andra betalningsmedel än kontanter sker ofta på internationell nivå.
- (2) Det arbete som olika internationella organisationer (t.ex. Europarådet, G8-gruppen, OECD, Interpol och FN) utför är betydelsefullt, men det behöver kompletteras med åtgärder från Europeiska unionens sida.
- (3) Rådet anser att vissa former av bedrägeri som rör andra betalningsmedel än kontanter är så allvarliga och utvecklas på ett sådant sätt att det krävs övergripande lösningar. Rekommendation nr 18 i handlingsplanen för bekämpande av den organiserade brottsligheten ⁽³⁾, godkänd av Europeiska rådet i Amsterdam den 16–17 juni 1997, samt punkt 46 i rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdammfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽⁴⁾, godkänd av Europeiska rådet i Wien den 11–12 december 1998, innebär att åtgärder måste vidtas på detta område.
- (4) Eftersom målen för detta rambeslut, nämligen att säkerställa att bedrägeri och förfalskning som rör alla andra betalningsmedel än kontanter anses vara straffbara gärningar som omfattas av effektiva, proportionella och avskräckande påföljder i alla medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna med hänsyn till dessa brotts internationella karaktär utan därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitets-

principen så som den kommer till uttryck i den artikeln går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de målen.

- (5) Detta rambeslut bör bidra till kampen mot bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter tillsammans med andra rättsakter som rådet redan har antagit, t.ex. gemensam åtgärd 98/428/RIF ⁽⁵⁾ om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk, gemensam åtgärd 98/733/RIF ⁽⁶⁾ om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott, gemensam åtgärd 98/699/RIF ⁽⁷⁾ om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel och vinning av brott samt beslut av den 29 april 1999 om utökande av Europol's mandat till att omfatta bekämpning av penningförfalskning och förfalskning av betalningsmedel ⁽⁸⁾.
- (6) Kommissionen överlämnade till rådet den 1 juli 1998 meddelandet "En ram för åtgärder för att bekämpa bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter", i vilket det förespråkas en EU-politik som omfattar både förebyggande och repressiva aspekter av problemet.
- (7) Meddelandet innehåller ett utkast till gemensam åtgärd som är en del av denna övergripande strategi och utgör utgångspunkten för detta rambeslut.
- (8) Det är nödvändigt att en beskrivning av de olika typer av beteenden som bör kriminaliseras i samband med bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter omfattar all den verksamhet som i detta avseende utgör hotet från den organiserade brottsligheten.
- (9) Det är nödvändigt att dessa typer av beteenden anses vara straffbara gärningar i samtliga medlemsstater och att effektiva, proportionella och avskräckande påföljder införs för fysiska och juridiska personer som har begått eller är ansvariga för sådana brott.

⁽¹⁾ EGT C 376 E, 28.12.1999, s. 20.

⁽²⁾ EGT C 121, 24.4.2001, s. 105.

⁽³⁾ EGT C 251, 15.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 191, 7.7.1998, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 333, 9.12.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT C 149, 28.5.1999, s. 16.

- (10) Avsikten med att ge straffrättsligt skydd åt i första hand betalningsinstrument med en särskild form av skydd mot efterbildning eller missbruk är att operatörerna skall uppmanas att förse de betalningsinstrument de ger ut med detta skydd och att instrumentet därmed förses med en förebyggande faktor.
- (11) Det är nödvändigt att medlemsstaterna ger varandra största möjliga ömsesidiga bistånd och samråder med varandra när fler än en medlemsstat är behöriga i fråga om samma brott.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut avses med

- a) *betalningsinstrument*: ett fysiskt instrument annat än lagliga betalningsmedel (*legal tender*) (sedlar och mynt) som genom sin särskilda karaktär, enskilt eller tillsammans med ett annat (betalnings)instrument, gör det möjligt för innehavaren eller användaren att föra över pengar eller ett penningvärde, t.ex. kreditkort, eurocheckkort, andra av finansinstitut utgivna kort, resecheckar, eurocheckar, andra checkar och växlar som är skyddade mot efterbildning eller bedräglig användning, t.ex. genom sin utformning, kod eller undertecknande,
- b) *juridisk person*: varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig lagstiftning, med undantag av stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 2

Brott i samband med betalningsinstrument

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar är straffbara när de är uppsåtliga, åtminstone när det gäller kreditkort, eurocheckkort, andra kort utgivna av finansinstitut, resecheckar, eurocheckar, andra checkar och växlar:

- a) Stöld eller annat olovligt tillgrepp av ett betalningsinstrument.
- b) Hel- eller delförfalskning av ett betalningsinstrument med syfte att använda det för bedrägeri.
- c) Mottagande, förskaffande, transport, försäljning eller överlämnande till en annan person eller innehav av ett betalningsinstrument som stulits eller olovligen tillgripits eller som är helt eller delvis förfalskat med syfte att använda det för bedrägeri.

- d) Bedräglig användning av ett betalningsinstrument som stulits eller olovligen tillgripits eller som är helt eller delvis förfalskat.

Artikel 3

Datorrelaterade brott

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar är straffbara när de är uppsåtliga:

Genomförande eller förorsakande av en överföring av pengar eller penningvärde och därigenom förorsakande av en olaglig förlust av egendom för en annan person när handlingen begås i syfte att ge gärningsmannen eller tredje man en olaglig ekonomisk förmån genom

- att utan rätt mata in, ändra, radera, eller undertrycka datoriserade uppgifter, särskilt identifieringsuppgifter, eller
- att utan rätt ingripa i ett dataprograms eller datasystems funktion.

Artikel 4

Brottslighet i samband med särskilt anpassad utrustning

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande handlingar är straffbara när de är uppsåtliga:

Bedräglig tillverkning, mottagande, anskaffande, försäljning eller överlämnande till annan person eller innehav av

- redskap, föremål, datorprogram och alla andra instrument som är särskilt avsedda för att föröva något av de brott som avses i artikel 2 b,
- datorprogram som är avsedda för att begå något av de brott som avses i artikel 3.

Artikel 5

Deltagande, anstiftan och försök

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deltagande i och anstiftan till sådana handlingar som avses i artiklarna 2–4 eller försök till sådana handlingar som avses i artikel 2 a, 2 b, 2 d och artikel 3 är straffbara.

Artikel 6

Påföljder

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de handlingar som avses i artiklarna 2–5 är belagda med straffrättsliga påföljder som är effektiva, proportionella och avskräckande och som, åtminstone i allvarliga fall, omfattar påföljder som är frihetsberövande och kan medföra utlämning.

Artikel 7

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana handlingar som avses i artikel 2 b–d och artiklarna 3–4 och som till deras förmån begås av varje person som agerar antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på

- befogenhet att företräda den juridiska personen, eller
- befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
- befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen, samt för medhjälp eller anstiftan till ett sådant brott.

2. Utom i de fall som avses i punkt 1 skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person, som är underställd den juridiska personen, att begå ett sådant brott som avses i artikel 2 b–d och artiklarna 3–4.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de handlingar som avses i artikel 2 b–d och artiklarna 3–4.

Artikel 8

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 7.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, t.ex.

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om avveckling av verksamheten.

2. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 7.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 9

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet rörande brott enligt artiklarna 2, 3, 4 och 5 när brott har begåtts

- a) helt eller delvis på medlemsstatens territorium,
- b) av en av dess medborgare, dock med förbehåll för att den medlemsstatens lagstiftning kan kräva att gärningen är straffbar även i det land där den begicks, eller
- c) till förmån för en juridisk person som har sitt säte inom medlemsstatens territorium.

2. Om inte annat följer av artikel 10, kan en medlemsstat besluta att inte tillämpa behörighetsregeln eller att endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa regeln i

- punkt 1 b,
- punkt 1 c.

3. Medlemsstaterna skall vederbörligen underrätta rådets generalsekretariat om de beslutar att tillämpa punkt 2, om så är lämpligt med angivande av de särskilda fall eller omständigheter då beslutet gäller.

Artikel 10

Utlämning och åtal

1. a) Varje medlemsstat som enligt sin lag inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet rörande brott enligt artiklarna 2, 3, 4 och 5 när de begås av en av dess egna medborgare utanför dess territorium.

b) Varje medlemsstat skall, när en av dess medborgare anklagas för att i en annan medlemsstat ha begått ett brott som innefattar de handlingar som beskrivs i artiklarna 2, 3, 4 och 5 och om den inte utlämnar denna person till den andra medlemsstaten enbart på grund av dennes nationalitet, lägga fram fallet för sina behöriga myndigheter i syfte att om så är lämpligt väcka åtal. För att möjliggöra att åtal väcks skall akter, information och bevisföremål som rör brottet överlämnas enligt förfarandena i artikel 6.2 i Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957. Den ansökande medlemsstaten skall informeras om det åtal som väcks och om dess resultat.

2. I denna artikel skall begreppet medborgare i en medlemsstat tolkas i enlighet med en eventuell förklaring som denna stat avgivit enligt artikel 6.1 b och c i Europeiska utlämningskonventionen.

Artikel 11

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med tillämpliga konventioner, multilaterala eller bilaterala avtal eller arrangemang i så hög grad som möjligt bistå varandra när det gäller förfaranden som rör brott enligt detta rambeslut.

2. Om flera medlemsstater är behöriga i fråga om brott som avses i detta rambeslut skall dessa stater samråda med varandra i syfte att samordna sina insatser för en effektiv lagföring.

Artikel 12

Informationsutbyte

1. Medlemsstaterna skall antingen utse operativa kontaktpunkter eller också kan de använda befintliga operativa strukturer för informationsutbyte samt för annan kontakt mellan medlemsstaterna för att tillämpa detta rambeslut.

2. Varje medlemsstat skall meddela rådets generalsekretariat eller kommissionen vilket eller vilka organ som utgör kontaktpunkt enligt punkt 1. Generalsekretariatet skall meddela övriga medlemsstater vilka dessa kontaktpunkter är.

Artikel 13

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut skall tillämpas i Gibraltar.

Artikel 14

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den 2 juni 2003.

2. Senast den 2 juni 2003 skall medlemsstaterna till rådets generalsekretariat och till Europeiska gemenskapernas kommission överlämna texten till de bestämmelser genom vilka de skyldigheter som åvilar dem enligt detta rambeslut överförs till nationell lag. Senast den 2 september 2003 skall rådet mot bakgrund av en rapport som upprättats på grundval av dessa upplysningar och en skriftlig rapport från kommissionen bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta rambeslut.

Artikel 15

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 28 maj 2001.

På rådets vägnar

T. BODSTRÖM

Ordförande

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1078/2001

av den 31 maj 2001

om ändring av förordning (EG) nr 2160/96 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung i bland annat Thailand

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

(1) Genom förordning (EG) nr 2160/96 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av texturerat filamentgarn av polyester med ursprung bland annat i Thailand. Den tullsats som tillämpas på nettopriset, fritt gemenskapens gräns, före tull, är 13,5 % för Sunflag (Thailand) Ltd., 6,7 % för Tuntex (Thailand) PLC och 20,2 % för alla övriga thailändska exporterande tillverkare.

B. UNDERSÖKNING AV GÄLLANDE ÅTGÄRDER

(2) Den thailändska exporterande tillverkaren Sunflag (Thailand) Ltd. (sökanden) ingav en begäran om interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpades för företaget. Denna begäran omfattade endast aspekterna av dumpning i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 (grundförordningen). I begäran hävdades att varaktigt förändrade förhållanden, exempelvis högre kapacitetsutnyttjande och effektivitet, lett till att normalvärdet sänkts betydligt samtidigt som exportpriserna var oförändrade, vilket medfört att dumpningen upphört

och att fortsatta åtgärder inte längre var nödvändiga för att förhindra dumpning. Kommissionen fastslog efter samråd med rådgivande kommittén att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en interimsoversyn och offentliggjorde därför ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ och påbörjade en undersökning.

1. Förfarande

(3) Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna i exportlandet om inledandet av interimsoversynen och gav alla direkt berörda parter tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

(4) Kommissionen sände ett frågeformulär till sökanden och erhöll detaljerade uppgifter från denne.

(5) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att fastställa dumpning, och den genomförde ett kontrollbesök på plats hos sökanden.

(6) Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 juni 1999 till och med den 31 maj 2000.

2. Berörd produkt och likadan produkt

(7) Den berörda produkten är densamma som i den tidigare undersökningen, dvs. texturerat filamentgarn av polyester (PTY). PTY erhålls direkt från delvis orienterat polyestergarn och används båda i vävnings- och stickningssektorerna för att tillverka tyger av polyester eller polyester och bomull. Produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 5402 33 10 och 5402 33 90.

(8) Det finns olika typer av PTY, beroende på vikt (denier), antalet filament och lyster. Det finns även olika kvaliteter beroende på effektiviteten i tillverkningsprocessen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 289, 12.11.1996, s. 14. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1822/98 (EGT L 236, 22.8.1998, s. 3).

⁽³⁾ EGT C 170, 20.6.2000, s. 4.

Det föreligger emellertid inte några betydande skillnader när det gäller de grundläggande egenskaperna och användningsområdena för olika typer och kvaliteter av PTY. Alla typer av PTY har betraktats och betraktas som en produkt i undersökningen.

- (9) Denna undersökning har liksom den tidigare undersökningen visat att den PTY som tillverkas i Thailand av sökanden och säljs på den thailändska marknaden eller exporteras till gemenskapen har samma fysiska och kemiska egenskaper och samma användningsområde och därför skall betraktas som en likadan produkt i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. Undersökningsresultat

a) Normalvärde

- (10) För fastställande av normalvärdet slogs det först fast om sökandens sammanlagda inhemska försäljning av den likadana produkten var representativ i förhållande till dennes sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen fastställdes att detta var fallet eftersom sökandens inhemska försäljning utgjorde minst 5 % av dennes sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen.
- (11) För varje produktslag som sökanden sålde på den inhemska marknaden och som konstaterats vara direkt jämförbart med de produktslag som exporterades till gemenskapen undersöktes huruvida den inhemska försäljningen var tillräckligt representativ i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Detta ansågs vara fallet när den sammanlagda inhemska försäljningen av ett visst produktslag under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda försäljningen av samma produktslag på export till gemenskapen.
- (12) Det konstaterades därför att den inhemska försäljningen var representativ för varje produktslag som exporterades till gemenskapen.
- (13) Dessutom undersöktes om den inhemska försäljningen av varje produktslag kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av produktslaget i fråga bestämdes. I de fall då lönsam försäljning av ett produktslag utgjorde minst 80 % av den totala inhemska försäljningen av det produktslaget och där de vägda genomsnittliga produktionskostnaderna för det produktslaget var lika med eller lägre än det vägda genomsnittliga försäljningspriset, grundades normalvärdet på det vägda genomsnittliga priset för all inhemska försäljning under undersökningsperioden, oberoende av om denna försäljning var lönsam eller ej. Samtliga relevanta typer av PTY

uppfyllde dessa kriterier. Normalvärdet för varje produktslag som exporterades till gemenskapen grundades följaktligen på all försäljning, inbegripet den försäljning som skedde med förlust.

b) Exportpris

- (14) Eftersom all exportförsäljning av den produkt som är föremål för undersökning gick direkt till oberoende kunder i gemenskapen, fastställdes exportpriset enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

c) Jämförelse

- (15) I syfte att åstadkomma en rättvis jämförelse per produkttyp på grundval av ett pris beräknat fritt fabrik i samma handelsled, togs hänsyn till olikheter som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. Sådana justeringar gjordes avseende transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, kredit och provisioner samt delvis när det gäller tullrestitution i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.
- (16) Under kontrollbesöket på plats begärde sökanden tullrestitution med motiveringen att importavgifter togs ut på den likadana produkten när denna var avsedd för förbrukning i exportlandet, men inte betalades när produkten såldes för export till gemenskapen. När det gäller PTA (renad tereftalsyra), en av de viktigaste råvarorna för vilka tullrestitution begärts, lämnade sökanden inte någon bevisning för att den aktuella importerade råvaran fysiskt ingick i den berörda produkt som såldes på den inhemska marknaden. Detta är särskilt relevant i det här fallet eftersom PTA både köptes lokalt och importerades och eftersom sökanden är ett företag som tillverkar ett flertal produkter. Begäran kunde därför inte bifallas. När det gäller MEG (monoetylenglykol), som är en annan råvara till PTY, konstaterades det att råvaran uteslutande importerades och justeringen kunde beviljas.

d) Dumpningsmarginal

- (17) För att beräkna dumpningsmarginalen jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet med priserna för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen i enlighet med andra meningarna i artikel 2.11 i grundförordningen. Denna metod användes eftersom det konstaterades att det fanns ett mönster för exportpriserna som väsentligen skilde sig mellan olika tidsperioder och att en jämförelse av normalvärdet och exportpriserna på grundval av ett vägt genomsnitt inte till fullo återspeglade den dumpning som förekom.

- (18) I enlighet med vad som anges ovan visade jämförelsen att dumpning förekom i sökandens fall. Den fastställda dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av det sammanlagda cif-värdet vid gemenskapens gräns före tull, är 4,8 %.
- e) *De förändrade förutsättningarnas varaktiga karaktär och sannolikheten för att dumpning återkommer*
- (19) I enlighet med rådande praxis undersöktes det huruvida de förändrade förutsättningarna skäligen kunde anses vara av varaktig karaktär. Å ena sidan bör det noteras att sökandens produktionskapacitet för PTY hade ökat jämfört med produktionskapaciteten under det senaste räkenskapsåret som slutade 1999 och den ursprungliga undersökningsperioden. Å andra sidan visade undersökningen att sökandens kapacitetsutnyttjande för PTY hade ökat betydligt mellan den ursprungliga och den nuvarande undersökningsperioden.
- (20) Det konstaterades även att sökandens export av PTY till icke-medlemsländer i EG under såväl de senaste två räkenskapsåren som under undersökningsperioden stadigt legat på en hög nivå. I detta sammanhang bör nämnas att exporten till icke-medlemsländer ökade betydligt mellan den ursprungliga och den nuvarande undersökningsperioden. På grundval av tillgänglig information konstaterades det dessutom att export till tredje land i genomsnitt skedde till samma priser som till gemenskapen. Den inhemska försäljningen av PTY ökade dessutom betydligt under de senaste två räkenskapsåren och undersökningsperioden.
- (21) Ovanstående undersökningsresultat beträffande kapacitetsutnyttjande, exportkvantiteter och priser till tredje land, liksom ökningen av den inhemska försäljningen, ses som bevisning för att dumpningsmarginalen på 4,8 % är av varaktig karaktär och att det är osannolikt att dumpad import på de nivåer som konstaterades under den föregående undersökningen kommer att återkomma.
- (22) Eftersom undersökningsresultatet visade en lägre dumpningsmarginal för sökanden och detta förhållande anses vara av varaktig karaktär, bör de åtgärder som inleddes genom rådets förordning (EG) nr 2160/96 för export från sökanden sänkts till den dumpningsmarginal som fastställdes under den nuvarande översynen, dvs. 4,8 %.
- (23) Eftersom ändringen av åtgärderna endast avser sökanden och inte Thailand i sin helhet, fortsätter sökanden att omfattas av förfarandet och kan undersökas på nytt i samband med kommande översyner avseende Thailand som genomförs i enlighet med artikel 11 i grundförordningen.
- (24) De berörda parterna underrättades om de omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att interimsoversynen skulle avslutas och att den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 2160/96 skulle ändras och gavs tillfälle att lämna synpunkter. Deras synpunkter beaktades och där det var lämpligt ändrades slutsatserna i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2160/96 skall ersättas med följande:

”2. Följande tullsatser för den slutgiltiga antidumpningstullen skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull:

Indonesien

	Tull	TARIC-tilläggsnummer
PT Pania Indosyntec (tidigare: PT Hadtex Indosyntec)	5,4 %	8884
PT Polysindo Eka Perkasa	8,8 %	8886
PT Susilia Indah Synthetic Fibres Industries	8,3 %	8887
Övriga	20,2 %	8888

Tullarna skall inte tillämpas på import av de produkter i stycke 1 som tillverkas och exporteras av det indonesiska företaget PT Indo Rama Synthetics (TARIC-tilläggsnummer 8885).

Thailand

	Tull	TARIC-tilläggsnummer
Tuntex (Thailand) PLC	6,7 %	8889
Sunflag (Thailand) Ltd	4,8 %	8907
Övriga	20,2 %	8891"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 maj 2001.

På rådets vägnar
M-I. KLINGVALL
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1079/2001
av den 1 juni 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 01 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 1 juni 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	71,8
	999	71,8
0707 00 05	052	59,1
	628	106,1
	999	82,6
0709 90 70	052	80,4
	999	80,4
0805 30 10	388	59,7
	999	59,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	92,6
	400	104,5
	508	73,1
	512	92,0
	524	75,0
	528	81,7
	720	147,1
	804	100,9
	999	95,9
	0809 20 95	052
400		301,0
608		244,3
999		306,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1080/2001

av den 1 juni 2001

om öppnande och förvaltning av en tullkvot för fryst nötkött som omfattas av KN-nummer 0202 och produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91 (1 juli 2001–30 juni 2002)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 32.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställs sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats⁽²⁾, särskilt artikel 1.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I lista CXL föreskrivs öppnandet av en årlig importkvot på 53 000 ton fryst nötkött som omfattas av KN-nummer 0202 samt produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91. Det bör fastställas tillämpningsföreskrifter för kvotåret 2001/2002, som inleds den 1 juli 2001.
- (2) För fördelningen av kvoten bör den metod användas som föreskrivs i artikel 32.2 tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 1254/1999, dock utan att berörda aktörer diskrimineras. Kvoten bör också göras tillgänglig för så kallade "nya aktörer".
- (3) I enlighet därmed bör de traditionella importörerna få 70 % av kvoten, dvs. 37 100 ton, i proportion till de kvantiteter som de enligt samma kvot importerat under perioden 1 juli 1997–30 juni 2000. Det finns i vissa fall en risk för att administrativa misstag av den nationella behöriga myndigheten begränsar importörernas tillträde till denna del av kvoten. Bestämmelser bör fastställas så att eventuella felaktigheter kan rättas till.
- (4) På grundval av de berörda parternas ansökningar och under förutsättning att dessa godkänns av kommissionen, bör aktörer som kan visa att deras affärsverk-

samhet drivs på ett seriöst sätt och som ansöker om kvantiteter över en viss storlek ges tillträde till den andra delen av kvoten på 15 900 ton. Affärsverksamhetens seriösa inriktning bör styrkas genom intyg på att nötköttshandeln med tredje land under perioden 1 juli 1998–30 juni 2000 omfattat en viss minsta volym.

- (5) Nötköttsexporten från Belgien drabbades under 1999 allvarligt av dioxindebatten. Vid fastställandet av resultatkriterier bör för den nämnda kvoten på 15 900 ton hänsyn tas till Belgiens exportsituation.
- (6) För att man skall kunna kontrollera att ovannämnda kriterier uppfyllts, krävs att ansökningarna lämnas in i den medlemsstat där importören finns upptagen i momregistret.
- (7) För undvikande av spekulering bör
 - aktörer som den 1 juni 2001 inte längre bedriver någon verksamhet inom nötköttssektorn inte få tillgång till kvoten,
 - en till importrättigheterna relaterad säkerhet ställas,
 - överlåtelse av importlicenser förbjudas, och
 - utfärdandet av en aktörs importlicenser begränsas till den kvantitet för vilken denne tilldelats importrättigheter.
- (8) Aktören bör åläggas att ansöka om importlicenser för alla importrättigheter som denne tilldelats. Det bör därför fastställas ett denna förpliktelse är ett primärt krav enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985, om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/1999⁽⁴⁾.
- (9) Om inget annat följer av denna förordning, skall för importlicenser som utfärdats enligt denna förordning tillämpas kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter⁽⁵⁾, och kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 24/2001⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 240, 10.9.1999, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽⁷⁾ EGT L 3, 6.1.2001, s. 9.

- (10) För en effektiv förvaltning av denna kvot, och framför allt för att förebygga bedrägerier, krävs att använda licenser återlämnas till de behöriga myndigheterna, så att dessa kan kontrollera att de i licenserna angivna kvantiteterna är korrekta. De behöriga myndigheterna bör därför åläggas att utföra sådana kontroller. Den säkerhet som skall ställas vid utfärdande av licenserna skall fastställas på ett sådant sätt att licenserna utnyttjas och återlämnas till de behöriga myndigheterna.
- (11) Förvaltningskommittén för nötkött har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För perioden 1 juli 2001–30 juni 2002 öppnas härmed en tullkvot för fryst nötkött som omfattas av KN-nummer 0202 och för produkter som omfattas av KN-nummer 0206 29 91, på sammanlagt 53 000 ton urbenat kött.

Tullkvoten skall ha löpnummer 09.4003.

Vid avräkning mot nämnda kvot skall 100 kg kött med ben anses motsvara 77 kg urbenat kött.

2. Med "fryst kött" avses i denna förordning sådant kött som är fryst och har en inre temperatur på högst -12°C vid införseln till gemenskapens tullområde.

3. Den gemensamma tulltaxa som skall tillämpas på den i punkt 1 angivna kvoten skall utgöra 20 % av värdet.

Artikel 2

1. Den kvot som avses i artikel 1 skall delas i två delar enligt följande:

- a) Den första delen, motsvarande 70 % eller 37 100 ton, skall fördelas proportionellt mellan gemenskapens importörer i förhållande till de kvantiteter som de importerat i enlighet med kommissionens förordningar (EG) nr 1042/97 ⁽¹⁾, (EG) nr 1142/98 ⁽²⁾ och (EG) nr 995/1999 ⁽³⁾.

Medlemsstaterna får dock som referenskvantiteter godkänna importrättigheter för föregående importår som inte utdelats, om detta beror på ett administrativt misstag av den nationella behöriga myndigheten och om importören skulle haft rätt till detta.

- b) Den andra delen, motsvarande 30 % eller 15 900 ton, skall fördelas på de aktörer som kan intyga att de, med en viss minsta kvantitet och under viss period, med tredjeland bedrivit handel med nötkött som inte omfattat de kvantiteter som avses i stycke a eller som är föremål för aktiv eller passiv förädling.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 b skall kvantiteten 15 900 ton fördelas mellan aktörer som kan intyga att de

- under perioden 1 juli 1998–30 juni 2000 importerat minst 220 ton nötkött som inte omfattas av den kvot som avses i förordningarna (EG) nr 1142/98 och (EG) nr 995/1999, eller
- exporterat minst 450 ton nötkött under samma period.

I detta syfte skall de produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202 och 0206 29 91 betraktas som nötkött och de lägsta referenskvantiteterna uttryckas i produktvikt.

Genom undantag från bestämmelserna i andra strecksatsen skall exportperioden sträcka sig från och med den 1 juli 1997 till och med den 30 juni 1999 för aktörer på plats som sedan den 1 juli 1997 finns upptagna i det belgiska momsregistret.

3. De 15 900 som avses i punkt 2 skall fördelas i proportion till de kvantiteter som de importberättigade aktörerna ansökt om.

4. Import- och exportbevis skall endast utgöras av tulldokument om övergång till fri omsättning eller av exportdokument.

Medlemsstaterna får godta kopior av ovannämnda dokument, om dessa vederbörligen styrkts av de behöriga myndigheterna.

Artikel 3

1. Aktörer som den 1 juni 2001 inte längre är verksamma inom nötköttssektorn skall inte omfattas av den ordning som fastställs i denna förordning.

2. Företag som uppkommit genom fusioner där varje part har rättigheter i enlighet med artikel 2.1 a, skall åtnjuta samma rättigheter som de företag ur vilka de har bildats.

Artikel 4

1. Ansökningar om importrättigheter skall, tillsammans med det i artikel 2.4 angivna beviset, före den 11 juni 2001 inlämnas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den sökande finns upptagen i momsregistret. Om en sökande enligt någon av ordningarna enligt artikel 2.1 a och 2.1 b lämnar in mer än en ansökan, skall ingen av dessa godtas.

Ansökningar enligt artikel 2.1 b skall avse en kvantitet på högst 50 ton fryst urbenat kött.

⁽¹⁾ EGT L 152, 11.6.1997, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 122, 12.5.1999, s. 3.

2. Sedan uppgifterna i de inlämnade dokumenten kontrollerats, skall medlemsstaterna före den 25 juni 2001 till kommissionen

- för ordningen enligt artikel 2.1 a lämna en förteckning över stödberättigade importörer, med uppgift om namn och adress samt de nötköttskvantiteter de har rätt att importera under den aktuella referensperioden,
- för ordningen enligt artikel 2.1 b lämna en förteckning över stödberättigade importörer, med uppgift om namn, adress, ansökta kvantiteter och huruvida import- eller exportbevis har uppvisats.

3. Alla meddelanden, även meddelanden om att inga ansökningar har lämnats in, skall sändas via fax och skall följa förlagorna i bilagorna I och II.

Artikel 5

1. Kommissionen skall så snart som möjligt besluta om i vilken omfattning ansökningarna kan godkännas.

2. Om de kvantiteter för vilka en importansökan har lämnats in överstiger de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen minska de begärda kvantiteterna med en enhetlig procentsats.

Artikel 6

1. Den säkerhet som hänför sig till importrättigheterna skall vara 6 euro per 100 kg nettovikt. Den skall ställas till den behöriga myndigheten samtidigt med importansökan.

2. Ansökningar om importlicenser skall avse den tilldelade kvantiteten. Detta villkor är ett primärt krav i enlighet med artikel 20.2 i förordning (EEG) nr 2220/85.

3. Om kommissionens meddelade fördelning enligt artikel 5 innebär en procentuell nedsättning, skall den ställda säkerheten frisläppas för de importrättigheter som överstiger de tilldelade tillstånden.

Artikel 7

1. För att de tilldelade kvantiteterna skall få importeras, krävs det att en eller flera importlicenser uppvisas.

2. Licensansökningar får endast lämnas in

- i den medlemsstat där importansökan har lämnats in,
- av de aktörer som tilldelats importrättigheter. De importrättigheter som tilldelas en aktör ger honom rätt till importlicenser för en kvantitet som motsvarar de tilldelade tillstånden.

3. När kommissionen fattat beslut om fördelning i enlighet med artikel 5, skall importlicenser utfärdas på grundval av ansökan och i de importerberättigade aktörernas namn.

4. Licensansökan och själva licensen skall innehålla följande:

a) I fält 20 en av följande uppgifter:

- Carne de vacuno congelada [Reglamento (CE) n° 1080/2001]
- Frosset oksekød [Forordning (EF) nr. 1080/2001]
- Gefrorenes Rindfleisch (Verordnung (EG) Nr. 1080/2001)
- Κατεψυγμένο βόειο κρέας [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1080/2001]
- Frozen meat of bovine animals [Regulation (EC) No 1080/2001]
- Viande bovine congelée [Règlement (CE) n° 1080/2001]
- Carni bovine congelate [Regolamento (CE) n. 1080/2001]
- Bevroren rundvlees (Verordening (EG) nr. 1080/2001)
- Carne de bovino congelada [Regulamento (CE) n.º 1080/2001]
- Jäädytettyä naudanhäähä (Asetus (EY) N:o 1080/2001)
- Fryst kött av nötkreatur (Förordning (EG) nr 1080/2001).

b) I fält 8, uppgift om ursprungslandet.

c) I fält 16, en av följande KN-nummergrupper:

0202 10 00, 0202 20, 0202 30, 0206 29 91.

Artikel 8

Vid tillämpningen av den ordning som föreskrivs i denna förordning, skall import av fryst nötkött till gemenskapens tullområde omfattas av de villkor som föreskrivs i artikel 17.2 f i rådets direktiv 72/462/EEG⁽¹⁾.

Artikel 9

1. Bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 1291/2000 och (EG) nr 1445/95 skall tillämpas, om inte annat följer av denna förordning.

2. Genom undantag från artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1291/2000 får importlicenser, utfärdade i enlighet med denna förordning, bara överlätas och ge tillgång till tullkvoten om de är utfärdade i samma namn som de deklARATIONER om övergång till fri omsättning som åtföljer dem.

3. Genom tillämpning av artikel 50.1 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall hela den tullsats enligt den gemensamma tultaxan, som tillämpas dagen för övergång till fri omsättning, läggas på alla importerade kvantiteter som överstiger importlicenskvantiteten.

⁽¹⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.

4. Exportlicensen är giltig i nittio dagar från och med dagen för utfärdandet, i den mening som avses i artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1291/2000. Ingen licens skall emellertid vara giltig efter den 30 juni 2002.

5. Den säkerhet som hänför sig till importlicenserna skall vara 35 euro per 100 kg nettovikt. Den skall ställas samtidigt med licensansökan.

6. Då en importlicens återlämnas för att frisläppa säkerheten, skall de behöriga myndigheterna kontrollera att uppgivna kvantiteter motsvarar licenskvantiteterna vid utfär-

dandet. För icke återlämnade licenser skall medlemsstaterna låta fastställa vem som har använt licensen och i vilken omfattning. Medlemsstaterna skall omgående meddela kommissionen resultaten av dessa undersökningar.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Fax (32-2) 296 60 27/(32-2) 295 36 13

Tillämpning av artikel 4.2 första strecksatsen i förordning (EG) nr 1080/2001

Löpnummer 09.4003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

GD AGRI/D/2 – NÖTKÖTTSSSEKTORN

Ansökan om importrättigheter

Datum: Period:

Sökande nr ⁽¹⁾	Sökande (namn och adress)	Importerade kvantiteter			Totalt
		1042/97	1142/98	995/1999	
Totalt					

Medlemsstat: Fax

Tfn

⁽¹⁾ Löpande numrering.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1081/2001

av den 1 juni 2001

om ändring av förordning (EG) nr 1476/95, (EEG) nr 1963/79 och (EG) nr 2768/98 och om upphävande av förordning (EEG) nr 205/73 om meddelanden mellan medlemsstaterna och kommissionen om oljor och fetter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.2, artikel 12a och artikel 20a.7 i denna, och

av följande skäl:

(1) Nästan samtliga bestämmelser i kommissionens förordning (EEG) nr 205/73 av den 25 januari 1973 om meddelanden mellan medlemsstaterna och kommissionen om oljor och fetter ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1058/87 ⁽⁴⁾, har upphört att gälla. Förordningen bör därför upphöra att gälla och bestämmelserna i artiklarna 4 och 5 om meddelanden om handel och produktionsbidrag bör föras in i kommissionens förordning (EG) nr 1476/95 av den 28 juni 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med importlicenser på marknaden för olivolja ⁽⁵⁾ samt i kommissionens förordning (EEG) nr 1963/79 av den 6 september 1979 om tillämpningsföreskrifter för produktionsbidrag avseende olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1458/89 ⁽⁷⁾.

(2) Det är nödvändigt att övervaka marknadspriserna för de olika klasserna av olivolja för att kunna bedöma om det är nödvändigt att tillämpa bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2768/98 av den 21 december 1998 om stödordningen för privat lagring av olivolja ⁽⁸⁾.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

1. I förordning (EG) nr 1476/95 skall följande artikel 1a läggas till efter artikel 1:

”Artikel 1a

1. Medlemsstaterna skall, inom följande tidsfrister, underrätta kommissionen om för vilka kvantiteter import- eller exportlicenser har utfärdats och i de fall som avses i artikel 2.1 ange de importerade varornas ursprung:

a) I fråga om de varor som finns förtecknade i artikel 1.2 c i förordning nr 136/66/EEG, senast den 5:e och 20:e dagen i varje månad för föregående femtondagarsperiod.

b) I fråga om de varor som anges i artikel 1.2 d och 1.2 e i den förordningen, under den första månaden efter varje regleringsårs slut.

Om en medlemsstat anser att import eller export av de kvantiteter som omfattas av de i den medlemsstaten ingivna ansökningarna om licenser hotar att störa marknaden, skall den medlemsstaten genast underrätta kommissionen, varvid det på ovan angivet sätt skall anges för vilka mängder ansökningar om licenser har inlämnats men ännu inte utfärdats respektive godkänts samt för vilka mängder som licenser har utfärdats under den innevarande tvåveckorsperioden.

2. I denna artikel avses med

a) den femtondagarsperiod som föregår den 5:e dagen i varje månad: tiden från och med den 16:e till och med den sista dagen i den månad som föregår den angivna dagen,

b) den femtondagarsperiod som föregår den 20:e dagen i varje månad: tiden från och med den 1:a till och med den 15:e dagen i den månaden.”

2. I förordning (EEG) nr 1963/79 skall följande artikel 2a läggas till efter artikel 2:

”Artikel 2a

I fråga om det produktionsbidrag som avses i artikel 20a i förordning nr 136/66/EEG skall medlemsstaterna under den första månaden av varje regleringsår underrätta kommissionen om de kvantiteter olivolja som varit underkastade kontrollåtgärder under det föregående regleringsåret.”

⁽¹⁾ EGT L 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 23, 29.1.1973, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 103, 15.4.1987, s. 31.

⁽⁵⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 35.

⁽⁶⁾ EGT L 227, 7.9.1979, s. 10.

⁽⁷⁾ EGT L 144, 27.5.1989, s. 5.

⁽⁸⁾ EGT L 346, 22.12.1998, s. 14.

3. I förordning (EG) nr 2768/98 skall följande artikel 3a läggas till efter artikel 3:

"Artikel 3a

Medlemsstaterna skall senast varje onsdag underrätta kommissionen om det genomsnittspris som noterats under föregående vecka för de olika klasser av olivolja som avses i bilagan till förordning nr 136/66/EEG på de viktigaste representativa marknaderna på deras territorium.

De meddelade priserna skall i förekommande fall åtföljas av uppgifter om transaktionernas volym och representativitet."

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 205/73 upphör att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1082/2001

av den 1 juni 2001

om ändring av förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn och om rättelse av kommissionens förordning (EG) nr 590/2001 om undantag från och ändring av förordning (EG) nr 562/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 562/2000⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 590/2001⁽³⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser interventionsuppköp av nötkött. I artikel 17 i förordning (EG) nr 562/2000 fastställs vissa villkor om övertagande och preliminär kontroll.

(2) Genom undantag från artikel 4.2 i förordning (EG) nr 562/2000, föreskrivs i artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 590/2001, senast ändrad genom förordning (EG) nr 826/2001⁽⁴⁾ om uppköp av framkvartsparter som avskurits rakt i höjd med det femte revbenet. Bestämmelserna bör ändras för att klargöra situationen i fråga om preliminära kontroller vid övertagande av kvartsparter.

(3) Det finns en felaktighet i artikel 1.2 b i den engelska versionen av förordning (EG) nr 590/2001. Dessutom bör "artikel" i sista stycket i artikel 1.7 i förordning (EG) nr 590/2001 ersättas med "punkt".

(4) Förordning (EG) nr 562/2000 och förordning (EG) nr 590/2001 bör därför ändras respektive rättas.

(5) Med hänsyn till händelseutvecklingen bör den här förordningen träda i kraft omedelbart.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Andra stycket i artikel 17.3 i förordning (EG) nr 562/2000 skall ersättas med följande:

"En sådan kontroll skall göras på varje parti om högst 20 ton halva slaktkroppar enligt interventionsorganets anvisningar. Om anbudet omfattar kvartsparter får interventionsorganet tillåta ett parti på mer än 20 ton halva slaktkroppar. Om mer än 20 % av det totala antalet halva slaktkroppar som kontrolleras avvisas, skall hela partiet avvisas enligt bestämmelserna i punkt 6."

Artikel 2

Förordning (EG) nr 590/2001 rättas på följande sätt:

1) (Avser endast den engelska versionen.).

2) Första meningen i sista stycket i artikel 1.7 skall ha följande lydelse:

"För produkter som köpts upp i enlighet med det här stycket skall följande gälla:"

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 86, 27.3.2001, s. 30.

⁽⁴⁾ EGT L 120, 28.4.2001, s. 7.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1083/2001

av den 1 juni 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2281/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 25 till och med den 31 maj 2001 fastställas till 210,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2281/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1084/2001

av den 1 juni 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2282/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 25 till och med den 31 maj 2001 fastställas till 215,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2282/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1085/2001

av den 1 juni 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2283/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 25 till och med den 31 maj 2001, fastställas till 225,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2283/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1086/2001

av den 1 juni 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2284/2000 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris enligt KN-nummer 1006 30 67 avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 25 till och med den 31 maj 2001 fastställas till 315,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2284/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1087/2001

av den 1 juni 2001

om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2285/2000

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1667/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2285/2000 ⁽⁵⁾ öppnades en anbudsinfördran för fastställande av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av en maximisubvention.

(3) Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 särskilt beaktas. Anbuds förfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än maximisubventionen.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En maximisubvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt ris under KN-nummer 1006 20 98 till Réunion skall på grundval av de anbud som lämnats från och med den 28 till och med den 31 maj 2001 fastställas till 333,00 euro/t inom ramen för det anbuds förfarande som avses i förordning (EG) nr 2285/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 260, 14.10.2000, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1088/2001
av den 1 juni 2001
om fastställande av högsta uppköpspris för nötkött för det fjärde delanbudsförfarandet enligt
förordning (EG) nr 690/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 av den 3 april 2001 om särskilda stödåtgärder för nötköttsmarknaden ⁽²⁾, särskilt artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 690/2001 upprättas genom kommissionens förordning (EG) nr 713/2001 om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1009/2001 ⁽⁴⁾, en förteckning över de medlemsstater i vilka anbud får lämnas in för det fjärde delanbudsförfarandet den 28 maj 2001.
- (2) Enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 690/2001 bör det i vissa fall fastställas ett högsta uppköpspris för varje referensklass på grundval av de anbud som lämnats in, med beaktande av bestämmelserna i artikel 3.2 i den förordningen.

- (3) Med hänsyn till behovet av att på ett rimligt sätt stödja nötköttsmarknaden bör ett högsta uppköpspris fastställas i de berörda medlemsstaterna. Eftersom marknadspriserna i de medlemsstaterna ligger på olika nivåer bör det fastställas olika högsta uppköpspriser.
- (4) Med tanke på att stödåtgärderna är brådskande bör denna förordning omedelbart träda i kraft.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det fjärde delanbudsförfarandet den 28 maj 2001, som inleddes enligt förordning (EG) nr 690/2001, fastställs följande högsta uppköpspris:

— Tyskland: 165,00 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 100, 11.4.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 29.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1089/2001

av den 1 juni 2001

om fastställande av exportbidrag för nötkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 33.12 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EEG) nr 32/82⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 744/2000⁽³⁾, förordning (EEG) nr 1964/82⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2772/2000⁽⁵⁾, och förordning (EEG) nr 2388/84⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3661/92⁽⁷⁾, fastställs villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag på vissa styckningsdelar av nötkött och vissa konserverade nötköttsprodukter.
- (3) Tillämpningen av dessa regler och villkor på den förväntade situationen på marknaden för nötkött medför att bidragen bör vara de som anges nedan.
- (4) Med hänsyn till den nuvarande situationen på gemenskapens marknad och möjligheterna till avyttring särskilt i vissa tredje länder bör exportbidrag beviljas för dels nötkreatur med en levande vikt om mer än 220 kg och mindre än 300 kg avsedda för slakt, dels vuxna nötkreatur med en levande vikt om minst 300 kg.
- (5) Exportbidrag bör beviljas till vissa destinationer av visst färskt eller kylt kött som förtecknas i bilaga I och omfattas av KN-nummer 0201, visst fryst kött

förtecknat i bilagan under KN-nummer 0202, visst kött eller vissa slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 0206 och andra beredningar eller konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 1602 50 10.

- (6) Med hänsyn till den stora variationen av produkter som omfattas av KN-numren 0201 20 90 9700 och 0202 20 90 9100 vilka används i exportbidragssyfte, bör exportbidrag endast beviljas för styckningsdelar vars vikt av ben inte överskrider en tredjedel av den totala vikten.
- (7) Beträffande nötkött, med eller utan ben, saltat eller torkat, existerar det ett traditionellt handelsflöde till Schweiz. För att denna handel skall kunna fortsätta bör exportbidraget fastställas så att det täcker skillnaden mellan priserna på den schweiziska marknaden och exportpriserna i medlemsstaterna.
- (8) Beträffande vissa andra styckningsdelar och konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-numren 1602 50 31 till 1602 50 80 kan gemenskapens andel i internationell handel bibehållas genom beviljande av ett exportbidrag motsvarande det som för närvarande beviljas exportörerna.
- (9) Beträffande andra nötköttsprodukter behöver ett exportbidrag inte fastställas eftersom gemenskapens andel i internationell handel är obetydlig.
- (10) I kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2849/2000⁽⁹⁾, upprättas exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter.
- (11) I syfte att underlätta tullklareringen vid export för marknadsaktörerna bör exportbidragen för alla frysta styckningsdelar bringas i överensstämmelse med exportbidragen för färska eller kylda styckningsdelar med undantag för delar från vuxna nötkreatur av hankön.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 4, 8.1.1982, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 89, 11.4.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 212, 21.7.1982, s. 48.

⁽⁵⁾ EGT L 321, 19.12.2000, s. 35.

⁽⁶⁾ EGT L 221, 18.8.1984, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 370, 19.12.1992, s. 16.

⁽⁸⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 335, 30.12.2000, s. 1.

- (12) Kontrollerna av produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 bör därför intensifieras på så sätt att exportbidrag för dessa produkter endast beviljas om de tillverkas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83 ⁽²⁾.
- (13) Exportbidrag för hondjur bör variera i förhållande till djurens ålder för att undvika oegentligheter vid export av vissa renrasiga avelsdjur.
- (14) Det förekommer möjlighet att exportera kvigor till tredje land, förutom de djur som är avsedda för slakterier. För att undvika missbruk bör regler för kontroll fastställas så att det endast rör sig om djur som är yngre än 36 månader.
- (15) Villkoren i artikel 6.2 i förordning (EEG)nr 1964/82 leder till en minskning av det särskilda bidraget, om den mängd urbenat kött som är avsedd för export uppgår till mindre än 95 % av vikten av den sammanlagda mängden styckningsdelar från urbeningen, dock utan att vara mindre än 85 % av denna.
- (16) Föreslagna åtgärder i denna förordning överensstämmer med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag i enlighet med artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999 beviljas, storleken av dessa bidrag samt destinationerna fast-

ställs i bilagan till denna förordning. Destinationerna är preciserade i bilaga II till denna förordning.

2. Produkterna skall uppfylla de krav på kontrollmärkning som anges i:

- Bilaga I, kapitel XI till rådets direktiv 64/433/EEG ⁽³⁾.
- Bilaga I, kapitel VI till rådets direktiv 94/65/EG ⁽⁴⁾.
- Bilaga B, kapitel VI till rådets direktiv 77/99/EEG ⁽⁵⁾.

Artikel 2

För att bidrag skall beviljas för varor med produktnummer 0102 90 59 9000 i exportbidragsnomenklaturen för export till tredje land 075, som förtecknas i bilagan till denna förordning, skall det vid fullgörandet av tullformalitetserna läggas fram ett veterinärintyg undertecknat av en legitimerad veterinär, i original med en kopia. Intyget skall visa att det verkligen rör sig om kvigor som är yngre än 36 månader. Originalet skall återställas till exportören och kopian, vars överensstämmelse med originalet skall kontrolleras av tullmyndigheterna, skall bifogas begäran om utbetalning av exportbidrag.

Artikel 3

I det fall som avses i artikel 6.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 1964/82 skall det bidrag som gäller för produkter med KN-nummer 0201 30 00 9100 minskas med 14,00 EUR/100 kg.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 5 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 199, 22.7.1983, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁴⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 1 juni 2001 om fastställande av exportbidrag för nötkött

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidrag (€)
0102 10 10 9120	A00	EUR/100 kg levande vikt	53,00
0102 10 10 9130	B02	EUR/100 kg levande vikt	15,50
	B03	EUR/100 kg levande vikt	9,50
	039	EUR/100 kg levande vikt	5,00
0102 10 30 9120	A00	EUR/100 kg levande vikt	53,00
0102 10 30 9130	B02	EUR/100 kg levande vikt	15,50
	B03	EUR/100 kg levande vikt	9,50
	039	EUR/100 kg levande vikt	5,00
0102 10 90 9120	A00	EUR/100 kg levande vikt	53,00
0102 90 41 9100	B02	EUR/100 kg levande vikt	41,00
0102 90 51 9000	B02	EUR/100 kg levande vikt	15,50
	B03	EUR/100 kg levande vikt	9,50
	039	EUR/100 kg levande vikt	5,00
0102 90 59 9000	B02	EUR/100 kg levande vikt	15,50
	B03	EUR/100 kg levande vikt	9,50
	039	EUR/100 kg levande vikt	5,00
	075 ⁽⁹⁾	EUR/100 kg levande vikt	53,00
0102 90 61 9000	B02	EUR/100 kg levande vikt	15,50
	B03	EUR/100 kg levande vikt	9,50
	039	EUR/100 kg levande vikt	5,00
0102 90 69 9000	B02	EUR/100 kg levande vikt	15,50
	B03	EUR/100 kg levande vikt	9,50
	039	EUR/100 kg levande vikt	5,00
0102 90 71 9000	B02	EUR/100 kg levande vikt	41,00
	B03	EUR/100 kg levande vikt	23,00
	039	EUR/100 kg levande vikt	14,00
0102 90 79 9000	B02	EUR/100 kg levande vikt	41,00
	B03	EUR/100 kg levande vikt	23,00
	039	EUR/100 kg levande vikt	14,00
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0201 10 00 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	97,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	33,50
0201 10 00 9140	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	97,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	33,50

Produktnummer	Destination	Måttenheter	Bidrag (€)
0201 20 20 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0201 20 30 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	123,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	41,00
0201 20 50 9120	B02	EUR/100 kg nettovikt	58,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	17,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	19,50
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	71,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	43,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0201 20 50 9140	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 20 90 9700	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0201 30 00 9050	400 ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovikt	23,50
	404 ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	172,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	102,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	60,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	152,50
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B08	EUR/100 kg nettovikt	94,50
	B09	EUR/100 kg nettovikt	88,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	56,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	33,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	83,50
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0202 10 00 9900	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0202 20 10 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	14,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	16,00
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidrag (%)
0202 20 50 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	58,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	17,50
	039	EUR/100 kg nettovikt	19,50
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettovikt	33,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	10,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	11,50
0202 30 90 9100	400 ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovikt	23,50
	404 ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovikt	23,50
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
0206 10 95 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
0206 29 91 9000	B02	EUR/100 kg nettovikt	46,00
	B03	EUR/100 kg nettovikt	13,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	809, 822	EUR/100 kg nettovikt	37,00
0210 20 90 9100	039	EUR/100 kg nettovikt	23,00
1602 50 10 9170 ⁽⁸⁾	B02	EUR/100 kg nettovikt	22,50
	B03	EUR/100 kg nettovikt	15,00
	039	EUR/100 kg nettovikt	17,50
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovikt	88,50
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovikt	79,00
1602 50 39 9125 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovikt	88,50
1602 50 39 9325 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovikt	79,00
1602 50 39 9425 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovikt	30,00
1602 50 39 9525 ⁽⁵⁾	A00	EUR/100 kg nettovikt	30,00
1602 50 80 9535 ⁽⁸⁾	A00	EUR/100 kg nettovikt	17,50

⁽¹⁾ För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.

⁽²⁾ För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 1964/82 i dess ändrade lydelse.

⁽³⁾ I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2973/79 (EGT L 336, 29.12.1979, s. 44).

⁽⁴⁾ I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EG) nr 2051/96 (EGT L 274, 26.10.1996, s. 18).

⁽⁵⁾ EGT L 221, 18.8.1984, s. 28.

⁽⁶⁾ Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).

Uttrycket "genomsnittlig andel" avser det prov som anges i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2457/97 (EGT L 340, 11.12.1997, s. 29). Provet skall tas ur den känsligaste delen av partiet.

⁽⁷⁾ I artikel 33.10 i den ändrade förordningen (EG) nr 1254/1999 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importeras från tredje land och åter exporteras till tredje land.

⁽⁸⁾ Exportbidraget beviljas endast för produkter som framställts i enlighet med förfarandet i artikel 4 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 565/80.

⁽⁹⁾ Beviljande av exportbidrag sker under förutsättning att villkoren i artikel 2 i denna förordning uppfylls.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

B02: B08 och B09

B03: Ceuta, Melilla, Island, Norge, Färöarna, Andorra, Gibraltar, Heliga Stolen, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Rumänien, Bulgarien, Albanien, Slovenien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Jugoslavien (Serbien–Montenegro), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland, Grönland, Cypern, Magasin och skeppsfullerier (destinationer som avses i artiklarna 36 och 45, och i förekommande fall i artikel 44, i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 i dess ändrade lydelse)

B08: Malta, Turkiet, Ukraina, Vitryssland, Moldova, Ryssland, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan, Marocko, Algeriet, Tunisien, Libyen, Egypten, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Västbanken och Gazaremsan, Jordanien, Saudiarabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Förenade Arabemiraten, Oman, Yemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar, Thailand, Vietnam, Indonesien, Filippinerna, Kina, Nordkorea, Hong Kong

B09: Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Centralafrikanska republiken, Ekvatorialguinea, São Tomé och Príncipe, Gabon, Republiken Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Burundi, St. Helena och tillhörande områden, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seychellerna och tillhörande områden, Brittiska områden i Indiska Oceanen, Moçambique, Mauritius, Komorererna, Mayotte, Zambia, Malawi, Sydafrika, Lesotho.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1090/2001

av den 1 juni 2001

om fastställande av högsta uppköpspris och de kvantiteter nötkött som köps upp för intervention för det 268:e delbudsförfarandet inom ramen för de allmänna interventionsåtgärderna enligt förordning (EEG) nr 1627/89

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 av den 15 mars 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 590/2001⁽³⁾, fastställs normer för offentliga interventionsuppköp. Enligt den förordningen har ett anbuds förfarande öppnats genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1021/2001⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 13.1 i förordning (EG) nr 562/2000 fastställs att ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 skall fastställas för varje delbudsförfarande, med hänsyn till de anbud som mottagits. Enligt artikel 36 i samma förordning skall endast de anbud antas som högst motsvarar det högsta priset, men som inte överstiger det genomsnittliga marknadspris som noterats i en medlemsstat eller region ökat med beloppet i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 590/2001.
- (3) Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det 268:e delbudsförfarandet, i enlighet med artikel 47.8 i förordning (EG) nr 1254/1999, och med beaktande av kraven på ett rimligt marknadsstöd samt säsongfluktuationerna avseende slakt och priser, bör ett högsta uppköpspris fastställas liksom de kvantiteter som kan godkännas för intervention för kategori A och det bör fastställas att anbuds förfarandet för kategori C inte bör

fullföljas. Efter genomgång av de anbud som lämnats in, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet.

- (4) Genom artikel 7 i förordning (EG) nr 590/2001 öppnas en offentlig intervention för slaktkroppar eller halva slaktkroppar av magra nötkreatur med fastställande av bestämmelser som kompletterar de som fastställts för intervention av andra produkter. Efter genomgång av de anbud som lämnats in, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet.
- (5) Med tanke på händelseutvecklingen bör denna förordning omedelbart träda i kraft.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det 268:e delbudsförfarandet som öppnas genom förordning (EEG) nr 1627/89 gäller följande:

- a) För kategori A:
 - Högsta uppköpspris fastställs till 226,00 euro/100 kg slaktkroppar eller halva slaktkroppar av kvalitet R3.
 - Högsta kvantitet slaktkroppar, halva slaktkroppar och framkvatsparter som tas emot fastställs till 8 597,5 ton.
- b) För kategori C skall anbuds förfarandet inte fullföljas.
- c) För de slaktkroppar eller halva slaktkroppar av magra nötkreatur som avses i artikel 1.7 i förordning (EG) nr 590/2001 är det lämpligt att inte fullfölja anbudet.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 juni 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 86, 27.3.2001, s. 30. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 826/2001 (EGT L 120, 28.4.2001, s. 7).

⁽⁴⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁵⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 53.

RÅDETS DIREKTIV 2001/40/EG

av den 28 maj 2001

om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 i detta,

med beaktande av Republiken Frankrikes initiativ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I fördraget föreskrivs det att rådet skall besluta om åtgärder som avser invandringsspolitiken när det gäller villkor för inresa och bosättning samt olaglig invandring och olaglig bosättning.
- (2) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 bekräftade sin vilja att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför är det nödvändigt att en gemensam europeisk politik för asyl och migration samtidigt inbegriper rättvis behandling av medborgare i tredje land och bättre hantering av migrationsflödena.
- (3) Behovet av att säkerställa större effektivitet vid verkställigheten av beslut om avvisning eller utvisning liksom ett bättre samarbete mellan medlemsstaterna innebär att beslut om avvisning eller utvisning måste erkännas ömsesidigt.
- (4) Beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land bör antas i enlighet med de grundläggande rättigheter som garanteras av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna av den 4 november 1950, särskilt artiklarna 3 och 8 i denna, och Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951 samt dem som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella principer.
- (5) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen kan målet för den planerade åtgärden, nämligen samarbete mellan medlemsstaterna beträffande avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av den planerade åtgärdens verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (6) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket i en

skrivelse av den 18 oktober 2000 meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.

- (7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark. Eftersom detta direktiv syftar till att utveckla Schengenregelverket med tillämpning av bestämmelserna i avdelning IV i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, kommer Danmark, i enlighet med artikel 5 i det ovannämnda protokollet, att inom en tidsperiod av sex månader efter rådets antagande av detta direktiv besluta om huruvida det skall överföra direktivet till sin nationella lagstiftning.
- (8) När det gäller Republiken Island och Konungariket Norge utgör detta direktiv en utveckling av Schengenregelverket i enlighet med det avtal som ingicks mellan Europeiska unionens råd och dessa två stater den 17 maj 1999. När de förfaranden som föreskrivs i avtalet har avslutats, kommer rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv att gälla även för dessa två stater, liksom i förbindelserna mellan dessa två stater och de medlemsstater som detta direktiv riktar sig till.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utan att det påverkar tillämpningen av vare sig de förpliktelser som följer av artikel 23 eller tillämpningen av artikel 96 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985, undertecknat i Schengen den 19 juni 1990 (nedan kallad Schengenkonventionen), är syftet med detta direktiv att möjliggöra erkännande av ett beslut om avvisning eller utvisning som har fattats av en behörig myndighet i en medlemsstat, nedan kallad "beslutande medlemsstat", mot en medborgare i tredje land som befinner sig på en annan medlemsstats territorium, nedan kallad "verkställande medlemsstat".

2. Varje beslut som fattats i enlighet med punkt 1 skall genomföras enligt den tillämpliga lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten.

3. Detta direktiv skall inte tillämpas på unionsmedborgares familjemedlemmar som utövat sin rätt till fri rörlighet.

⁽¹⁾ EGT C 243, 24.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 13 mars 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT).

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) "medborgare i tredje land": varje person som inte är medborgare i någon av unionens medlemsstater,
- b) "beslut om avvisning eller utvisning": varje beslut om avvisning eller utvisning som har fattats av en behörig administrativ myndighet i en beslutande medlemsstat,
- c) "verkställighetsåtgärd": varje åtgärd som vidtas av den verkställande medlemsstaten för att genomföra ett beslut om avvisning eller utvisning.

Artikel 3

1. Den avvisning eller utvisning som avses i artikel 1 berör följande fall:

- a) Det har beslutats om avvisning eller utvisning av medborgaren i tredje land och beslutet är grundat på ett allvarligt och aktuellt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i följande fall:
 - Medborgaren i tredje land har i den beslutande medlemsstaten dömts för ett brott vars påföljd är frihetsstraff på minst ett år.
 - Medborgaren i tredje land kan skäligen befaras ha begått grova brottsliga handlingar, eller det föreligger konkreta indicier på att han avser att begå sådana handlingar på en medlemsstats territorium.

Utän att det påverkar tillämpningen av artikel 25.2 i Schengenkonventionen, skall den verkställande medlemsstaten, om den berörda personen innehar ett uppehållstillstånd som har utfärdats av den verkställande medlemsstaten eller av någon annan medlemsstat, samråda med den beslutande medlemsstaten och i förekommande fall med den stat som har utfärdat denna handling. Ett beslut om avvisning eller utvisning som har fattats enligt denna punkt gör det möjligt att återkalla uppehållstillståndet, om detta är tillåtet enligt den nationella lagstiftningen i den stat som har utfärdat uppehållstillståndet.

- b) Det har beslutats om avvisning eller utvisning av medborgaren i tredje land och beslutet är grundat på underlåtelse att följa nationella bestämmelser om utlänningars inresa eller vistelse.

I de båda fall som avses i punkterna a och b får beslutet om avvisning eller utvisning inte uppskjutas eller upphävas av den beslutande medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna skall genomföra detta direktiv med iakttagande av de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna.

3. Tillämpningen av detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i konventionen rörande bestämmandet av den ansvariga staten för prövningen av en ansökan om asyl som framställts i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskaperna (Dublinkonventionen) och återtagandavtalen mellan medlemsstaterna.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att den berörda medborgaren i tredje land i enlighet med lagstiftningen i den verkstäl-

lande medlemsstaten kan överklaga varje åtgärd som åsyftas i artikel 1.2.

Artikel 5

Skyddet för personuppgifter och säkerheten för uppgifter skall säkerställas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.

Utän att det påverkar tillämpningen av artiklarna 101 och 102 i Schengenkonventionen, får register med personuppgifter inom ramen för detta direktiv användas endast för de ändamål som anges i direktivet.

Artikel 6

Myndigheterna i den beslutande medlemsstaten och den verkställande medlemsstaten skall samarbeta och utbyta information på alla lämpliga sätt för att genomföra detta direktiv.

Den beslutande medlemsstaten skall till den verkställande medlemsstaten på snabbast möjliga lämpliga sätt översända alla dokument som är nödvändiga för att intyga att beslutet är varaktigt verkställbart, i förekommande fall i enlighet med relevanta bestämmelser i Sirene-handboken.

Den verkställande medlemsstaten skall i förväg undersöka den berörda personens situation för att försäkra sig om att verkställigheten av beslutet om avvisning eller utvisning inte strider mot relevanta internationella rättsakter eller tillämplig nationell lagstiftning.

När verkställighetsåtgärden har genomförts skall den verkställande medlemsstaten underrätta den beslutande medlemsstaten om detta.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall ersätta varandra för de finansiella obalanser som kan uppstå vid tillämpningen av detta direktiv, om avvisningen eller utvisningen inte kan genomföras på bekostnad av den eller de berörda medborgarna i tredje land.

För att möjliggöra tillämpningen av denna artikel skall rådet på kommissionens förslag före den 2 december 2002 anta lämpliga praktiska kriterier och närmare föreskrifter. Dessa praktiska kriterier och närmare föreskrifter skall också tillämpas för genomförandet av artikel 24 i Schengenkonventionen.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 2 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

Artikel 9

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 28 maj 2001.

På rådets vägnar

T. BODSTRÖM

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 maj 2001

om den inventering av produktionskapaciteten för vin som lagts fram av Tyskland i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1493/1999

[delgivet med nr K(2001) 1432]

(Endast den tyska texten är giltig)

(2001/414/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999, av den 17 maj 1999, om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ⁽²⁾, och särskilt artikel 23.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställs att det skall göras en inventering av vinproduktionskapaciteten. Uppgifterna om inventering skall läggas fram innan medlemsstaterna rättsligt får reglera olagligt planterade arealer, öka planteringsrätterna och bevilja stöd för omstrukturering och omställning.
- (2) I artikel 19 i kommissionens förordning (EG) nr 1227/2000 av den 31 maj 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999, beträffande produktionskapacitet ⁽³⁾, fastställs vilka närmare uppgifter som skall lämnas i inventeringen.
- (3) I skrivelser av den 22 september 2000 och den 12 december 2000 lämnade Tyskland till kommissionen de uppgifter som avses i artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999, och granskningen av dessa uppgifter ger vid handen att Tyskland har genomfört inventeringen.

- (4) Detta beslut innebär inte att kommissionen erkänner de uppgifter som ingår i inventeringen som korrekta eller anser att den lagstiftning som ingår i inventeringen är förenlig med gemenskapslagstiftningen. Det påverkar inte eventuella beslut från kommissionen i dessa frågor.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen konstaterar att Tyskland har genomfört den inventering som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 18 maj 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 143, 16.6.2000, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 juni 2001

om ändring för andra gången av beslut 2001/356/EG om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket

[delgivet med nr K(2001) 1556]

(Text av betydelse för EES)

(2001/415/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG, särskilt artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Efter rapporter om utbrott av mul- och klövsjuka i Förenade kungariket antog kommissionen beslut 2001/356/EG av den 4 maj 2001 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket och om upphävande av beslut 2001/172/EG⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 2001/372/EG⁽⁵⁾.
- (2) Genom rådets direktiv 85/511/EEG⁽⁶⁾ senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, införs gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka.
- (3) I rådets direktiv 90/426/EEG⁽⁷⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/298/EG⁽⁸⁾ fastställs djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land.
- (4) Eftersom sjukdomsläget förbättras tycks det lämpligt att lätta på vissa restriktioner när det gäller förflyttning av hästdjur, som inte är mottagliga för mul- och klövsjuka.

(5) Situationen kommer att ses över vid Ständiga veterinärkommitténs möte den 5–6 juni 2001 och åtgärderna kommer att anpassas där så krävs.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 12.4 i beslut 2001/356/EG skall ersättas med följande:

"4. Förenade kungariket skall säkerställa att hästdjur som avsänds från sitt land till en annan medlemsstat skall åtföljas av ett hälsointyg i enlighet med förlagan i bilaga C till rådets direktiv 90/426/EEG. Detta intyg skall endast utfärdas för hästdjur från anläggningar som inte är belagda med något officiellt förbud enligt artikel 4 eller 5 i direktiv 85/511/EEG.

När ett intyg skall utfärdas för hästdjur enligt första stycket skall den officielle veterinären som skriver ut intyget

— kontrollera hästdjuret och utfärda intyg endast om hästdjuret har ryktats så att avföring, smuts och skräp har avlägsnats så långt det går och om hästdjurets hovar är rena och desinficerade, och

— se till att en skriftlig förklaring har erhållits från djurets ägare eller ägarens företrädare om att hästdjuret kommer att finnas kvar på anläggningen tills det sänds till den destinationsort som anges i intyget utan uppehåll vid någon anläggning som är belagd med officiellt förbud i enlighet med artikel 4 eller 5 i direktiv 85/511/EEG.

Djurhälsointyget som åtföljer hästdjur som avsänds från Förenade kungariket till en annan medlemsstat i enlighet med första stycket skall innehålla följande fras:

"Bestämmelserna i kommissionens beslut 2001/356/EG av den 4 maj 2001 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Förenade kungariket har iakttagits för detta hästdjur."

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 125, 5.5.2001, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 130, 12.5.2001, s. 47.

⁽⁶⁾ EGT L 315, 26.11.1985, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 42.

⁽⁸⁾ EGT L 102, 12.4.2001, s. 63.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra handelsbestämmelserna så att de är förenliga med detta beslut. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 juni 2001

om ändring för fjärde gången av beslut 2001/327/EG om restriktioner när det gäller förflyttning av djurarter som är mottagliga för mul- och klövsjuka

[delgivet med nr K(2001) 1557]

(Text av betydelse för EES)

(2001/416/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG⁽²⁾, särskilt artikel 10 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den aktuella situationen när det gäller mul- och klövsjuka i vissa delar av gemenskapen kan utgöra ett hot mot djurbesättningar i andra delar av gemenskapen i samband med utsläppande på marknaden och handel med levande klövdjur.
- (2) Alla medlemsstater har infört de restriktioner för förflyttningar av djur av mottagliga arter som fastställs i kommissionens beslut 2001/327/EG av den 24 april 2001, om restriktioner när det gäller förflyttning av djurarter som är mottagliga för mul- och klövsjuka och om upphävande av beslut 2001/263/EG⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 2001/394/EG⁽⁴⁾.
- (3) Det förefaller lämpligt att behålla restriktionerna, men att tillåta förflyttningar genom mellanstationer för avelsdjur av mottagliga arter och när det gäller nötkreatur och svin även produktionsdjur, med beaktande av de krav på hälso- och identifieringsstandarder som gäller för handeln med sådana djur inom gemenskapen.
- (4) Situationen kommer att ses över vid Ständiga veterinärkommitténs möte den 5–6 juni 2001 och åtgärderna kommer att anpassas där så krävs.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2001/327/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall punkt 4 strykas.
2. Följande artikel 2a skall läggas till:

”Artikel 2a

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.1aa andra strecksatsen i rådets direktiv 91/628/EEG skall medlemsstaterna säkersktälla att djur av arter som är mottagliga för mul- och klövsjuka inte förflyttas genom mellanstationer som upprättats och godkänts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1255/97.
2. Genom undantag från punkt 1 skall förflyttningar genom mellanstationer tillåtas för nötkreatur och svin som är avsedda för avel och produktion och för får- och getarter som är avsedda för avel enligt de villkor som anges i punkt 3.
3. Den mellanstation som anges i den färdplan som åtföljer sändningen skall anmälas till de centrala veterinärmyndigheterna i den mottagande medlemsstaten och till eventuella transitmedlemsstater, och avsändaren skall bifoga en förklaring till färdplanen om att lämpliga åtgärder har vidtagits för att se till att endast djur av samma arter och med samma certifierade hälsostatus tas emot samtidigt på mellanstationen.”
3. Det datum som anges i artikel 4 skall ersättas med ”29 juni 2001”.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 1 juni 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 115, 25.4.2001, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 138, 22.5.2001, s. 36.